අනභිරත ජාතකය

තවද තිහුවන තිලකවූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි එක්තරා බුාහ්මණයෙකු අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලදි.

ඒ කෙසේද යත්

සැවැත්නුවර එක් බුහ්මණයෙකු මානවකයෙක් තිුවේදය පාරපාපතව බොහෝ රාජකුමාරවරුත් කම් මන්තුභදුරත්වයි, ඒ තෙමේ කල්යාමෙකින් අඹුදරු වන් වහල් සරක් ආදීවූ බොහෝ හිගිකටුලේයේදී තෙමේ තමාගේ මන්තු මධයෙන් අනන්තයෙත් ආදීයෙහිත් සිත කැළඹි සිහිනැතිවන්ටවන, එසමයෙහි එක්දවසක් ඒ බුාහ්මණ ගඳදුම් මල් පහත් ගත් අත් ඇතිව බුදුන් දකින්ට ගොසින් බුදුන්දිට. සර්වඥයෝ ඇයි බුහ්මණය බොහෝ දෙනාට මන්තු උගන්වයි දනටම වණපොත් ඇද්දයි විචාරා වදාළසේක. එදකියන්නේ ස්වාමිනි පඤචකාමවිසයෙහි හා ගිහිකම්කටු ඇල් සිතවැටී ආදිය හපත් වදන් නාදෙය දන් සඳහන් නැති වෙන්නට වනැයි කියා එබස් සර්වඥයෝ අසා පළමුත් තට එසේම වූයේ වේදයි වදාරා ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළ සේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙනෙකුත් රාජ්ජාය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහත්සේ බරණැස්තුවර දිසාපාමොක් ආචාරීව ඉපිද බොහෝ ශිෂායන් අකුරුකියවා වාසය කරණ සේක. එසමයෙහි අතවැස්සන්ට පුධාන බෝධිසත්වයන්ට ඉක්බිතිව ඉන්නා බාහ්මණයෙක් ඇත, ඒ බාහ්මණයා පඤචකාමයෙහි හා ගිහිකන්කටුල්ලෙහි වන එවක් පටන් ශිල්ප වනපොත් නැතිවන්නට වන, බෝධිසත්වයෝ ඇයි මානවකය තාගේ සිල්ප වනපොත් නැද්දයි විචාළහ. එසේය පඤචකාමයෙහි හා ගිහිකම්කටුලට සැලවුනු ගමනේ වනපොත් නැතිවන්ට වන්නාහයි කීහ. එබස් අසා එළඹ කැළඹුනාවූ ජලයෙහි සිප්පි මස්කැස්බෝ නොපෙණෙන්ද එමෙන් කැළඹුනාවූ සිත්විල්ලෙන් ශාස්තුය නොපෙනේන්නේය. පුසන්න වූ ජලයෙහි සිප්පි මස් කැස්බන් පෙණෙන්නාසේ පුසන්නවූ සිතිවිල්ලේ බොහෝ ශාස්තු සිත තිබෙයි වදාරා අනගිරත ජාතකය නිමවා වදාළ සේක. එසමයෙහි බුාහ්මණමාණවකයා නම් මෙසමයෙහිත් බුාහ්මණ මාණවකයාමය දිසාපාමොක් ආචාරීන් නම් බුදුවූ මම්මයයි වදාළසේක.